

UN PALAU AMB HISTÒRIA... DE LA CIÈNCIA

LA UNIVERSITAT REHABILITA EL PALAU DE CERVERÓ COM A SEU DE L'INSTITUT LÓPEZ PIÑERO

Anna Mateu

Al districte de Ciutat Vella de València, a mig camí entre les torres de Serrans i el palau de la Generalitat, s'alça el palau de Cerveró, una edificació del segle XVIII situada a la plaça de Cisneros que des del passat mes de novembre acull l'Institut d'Història de la Ciència i la Documentació López Piñero (IHCD), un centre mixt de la Universitat de València i el CSIC (Consejo Superior de Investigaciones Científicas).

Aquest edifici, ubicat al bell centre de la ciutat, significa un gran canvi per a aquest institut que ha dedicat ja vora cinquanta anys a

treballar i investigar sobre la història de la ciència, i que fins ara havia ocupat diverses dependències de la Facultat de Medicina. «Visibilitat», així resumeixen alguns dels seus integrants el valor de dotar l'institut d'una seu pròpia i, a més, cèntrica.

El director del centre, José Luis Fresquet, assenyala que amb aquesta nova seu l'institut guanya «espai, confort i notorietat», perquè si hi ha una cosa en què tots estan d'acord és que aquest edifici permet d'alguna manera «connectar la investigació amb la societat valenciana», com explica el seu director.

El Palau de Cerveró està ubicat al centre de València, fet que dota a l'institut de major visibilitat de cara a la societat valenciana i li permetrà realitzar una important tasca de divulgació.

«AQUEST EDIFICI PERMET D'ALGUNA MANERA "CONNECTAR LA INVESTIGACIÓ AMB LA SOCIETAT VALENCIANA"»

© Fotos article: Miguel Lorenzo

**«LA COL·LECCIÓ DEL MUSEU
HISTORICOMÈDIC LA COMPONEN
UN MILER D'OBJECTES QUE VA
COMENÇAR A RECOLLIR EL PROFESSOR
LÓPEZ PIÑERO FA MÉS DE TRENTA ANYS»**

L'institut disposa ara de més de 3.000 metres quadrats distribuïts en tres plantes que alberguen una biblioteca, el Museu d'Història de la Medicina i diversos despatxos i sales dedicades a la investigació, consulta de dades i conferències.

El mateix professor José María López Piñero, un dels grans impulsors a Espanya dels estudis sobre la història de la medicina i de la ciència i que dóna nom al centre, es mostrava sorprès i emocionat «per la bellesa de l'edifici» durant el passeig inaugural del palau. El catedràtic va voler destacar la importància de la tradició de les ciències mèdiques i biològiques a València i va assenyalar que la inauguració d'una seu pròpia per a l'IHCD era «la culminació de l'esforç de gairebé mig segle de treball d'un gran equip de persones».

El palau, adquirit per la Universitat de València el 2001, ha representat una inversió de prop de set milions d'euros i dos anys de treballs de rehabilitació, a càrrec de l'arquitecte Francisco Rozas. Actualment el palau de Cerveró està qualificat per l'Ajuntament de València de Bé de Rellevància Local.

«A través d'iniciatives com aquesta, la Universitat també fa ciutat», va explicar el rector de la Universitat de València, Francisco Tomás, durant l'acte d'inauguració. «A banda de construir un edifici, la Universitat de València ha fet un espai de recuperació ciutadana», hi va afegir. Un espai, en paraules de Tomás, amb les portes obertes a la societat valenciana.

Segons el rector, la rehabilitació d'aquest emblemàtic palau forma part de la «voluntat de la Universitat de contribuir a la recuperació i revivificació del centre històric de la ciutat», com ja es va fer amb altres edificis com el Col·legi Major Rector Peset o la seu històrica de La Nau.

■ EL LLEGAT CIENTÍFIC I MÈDIC

Un dels principals objectius a l'hora de pensar aquest espai va ser que no només es limitara al centre d'investigació, sinó que es convertira en un edifici amb una part pública que fera possible dur a terme una tasca divulgativa.

Així, el Museu Historicomèdic oferirà al visitant una visió de l'evolució de la ciència i la medicina a través de l'instrumental, documents, retrats, etc., que exhibiran les seues vitrines. En total, una col·lecció d'un miler d'objectes que va iniciar fa trenta anys el catedràtic José María López Piñero i que s'han anat ampliant amb donacions particulars i institucionals. Els fons més rics de la col·lecció permanent pertanyen sobretot a instrumental mèdic del segle XVI i XVII.

No obstant això, el museu no obrirà les portes fins a la primavera. De moment, aquells que s'acosten al palau de Cerveró hauran de conformar-se amb una selecció de

EL CENTRE D'INVESTIGACIÓ

L'Institut d'Història de la Ciència i Documentació López Piñero és actualment un dels més importants centres universitaris d'Europa dedicats a l'estudi de la història de la ciència, potser juntament amb el Wellcome Unit for the History of Medicine d'Oxford, a Londres.

Va ser en la dècada dels seixanta del segle passat quan el professor José María López Piñero (1933), avui jubilat, va crear l'Institut d'Història de la Medicina que esdevindria finalment l'actual IHCD en l'any 1985, fruit d'un acord entre el CSIC i la Universitat de València.

El professor López Piñero, llicenciat i doctor en Medicina per la Universitat de València, es va formar com a especialista en Història de la Medicina a les universitats de Munic, Bonn i Zuric. A més de fundador i primer director de la Biblioteca i el Museu Historicomèdic de València, va ser membre fundador de la Societat Espanyola d'Història de la Medicina, com també membre de diversos centres estrangers com l'International Academy of the History of Medicine.

Actualment l'institut compta amb una plantilla de 23 persones, catorze de les quals pertanyen al CSIC i la resta a la Universitat de València. L'institut desenvolupa dues línies d'investigació. D'una banda, la dedicada a la història de la ciència i de la medicina, on els investigadors analitzen la història de l'activitat científica a Espanya i Europa, entre altres matèries. Dins d'aquesta línia d'investigació, els científics realitzen també una important i necessària tasca d'inventari, conservació i estudi del patrimoni científic valencià.

La segona línia d'investigació que abraça l'institut és la dedicada a la documentació científica. És dins d'aquesta àrea on s'elabora l'IME (Índex Mèdic Espanyol) des de 1969. Entre les seues línies de treball destaquen també la creació i desenvolupament de sistemes d'informació mèdica, així com l'obtenció i l'aprofitament d'indicadors de l'activitat científica.

Amb aquesta nova seu, el director de l'institut ha assenyalat que s'intentaran reforçar les àrees de difusió i popularització del treball que es duu a terme des del nou palau de Cerveró.

A. M.

La nova seu de l'Institut López Piñero compta amb diverses dependències dedicades als investigadors, com la biblioteca Vicente Peset Llorca, que conté més de 40.000 volums.

fons del museu mèdic on es poden trobar des d'espectroscopis, colorímetres o instrumental per a amputacions i reseccions fins a orles del segle passat i retrats de científics valencians il·lustres.

A més d'aquesta mostra inaugural que es podrà visitar fins que el museu obriga les portes, el palau de Cerveró acull també l'exposició «Biografia històrica del Palau de Cerveró», que romandrà oberta un any, i que mostra la història d'aquest edifici així com objectes trobats durant l'estudi arqueològic dut a terme pel professor José Luis Jiménez Salvador, del Departament de Prehistòria i Arqueologia de la Universitat de València.

A més del museu, la nova biblioteca Vicente Peset Llorca, dirigida a investigadors, conté més de 40.000 volums, dels quals aproximadament uns 30.000 són llibres mèdics dels segles XVI al XIX i revistes de l'any 1700 i 1800. Es tracta d'una de les biblioteques historicomèdiques més importants d'Espanya.

«Estudiar la història de la medicina i de la ciència és essencial per conèixer el passat i saber com hem arribat ací i d'aquesta manera ser capaços de continuar avançant.» Així va resumir el rector Francisco Tomás la comesa d'aquest centre d'investigació, que a partir d'ara disposa d'una seu que li permetrà a més realitzar una important tasca per donar a conèixer la història de la ciència. 📍

Anna Mateu. Periodista, cap de redacció de MÈTODE.